

Nakonec si nikdo nemohl stěžovat

Jane se vynořila z pobřežních stínů.

„Jak je?“ zeptal se Packy.

„On nemluví, nic jsem z něho nedostala. Jen mumlá a je naštvaný.“ Jane nevěděla, co si s ním má počít.

„To by asi byl na jeho místě každý.“

„To se rozumí, nemám mu to za zlé. Vždyť tam byl takhle svázaný několik hodin!“

„Kdo mu to udělal?“

„Řekl, že Medway a ten chlápek, co si říkal vévoda de Pont-Andemer. Jmenuje se Oily. Svázali ho a nechali ho tam.“

„Je to možné?“

„Je z toho úplně vedle, děsně naprsklý,“ posteskla si Jane.

„Vůbec se mu nedivím.“

„Řekl, že je to naše vina.“

„Proč, jak naše vina?“

„Protože jsme ho přinutili k těm důvěrnostem s Medway, vy, já a otec. Zdá se, že ten Oily měl něco s Medway a teď se mají brát.“

„Řekněte mu, ať jim rozhodně nedává žádný svatební dar.“

„Myslím, že se s Blairem už nevidím, takže mu tuhle radu ani nemůžu vyřídit. Odjíždí zpátky do Bloomsbury,“ řekla s pohledem upřeným na temné jezero.

Packymu poskočilo srdce.

„Chcete říct, že zrušil vaše zasnoubení?“

„Ano.“

Packy se prudce zaradoval, ale hned si řekl, že skutečný

gentleman by se neradoval, nýbrž by učinil vše, aby tu mileneckou rozmíšku urovnal.

„Neberte si to tak,“ řekl, „řekl to v rozrušení a všechno se jistě napraví, když tomu dáte čas. Nemůžete na něm žádat, když byl spoutaný bůhvíkolik hodin, aby byl hned se vším smířený a v pohodě. Chce to čas. Zítra nebo pozítří už vám bude pod oknem zpívat serenádu.“

Jane se nevyjádřila.

„Určitě přijde a odprosí: ‚Zapomeňte má neuvážená krutá slova...‘“

„Jen jestli já je chci zapomenout, to není tak jisté,“ odtušila Jane.

„Prosím?“

„Zdá se mi, že nic lepšího se mi nemohlo stát.“

Packymu jako by něco vězelo v krku.

„Co tím myslíte, copak vy už ho nemilujete?“

„Ani nevím, jestli jsem ho někdy milovala. Víte, jak to bývá. Někoho potkáte, máte ideály, necháte se zmámit nebo i obloudit...“

Packy poznal, že ona a on jsou totálně spřízněné duše.

„To mi vůbec nemusíte vysvětlovat, to znám, mohl bych o tom napsat knihu, jak se někdy říká. S Beatricí jsem to měl nachlup stejné.“

„Ale přece jste ji nepřestal milovat!“

„Ale ano, zasnoubení je věc minulosti.“

„To myslíte vážně?“

„Ovšem, dala mi kopačky včera kolem čtvrt na sedm, z očí do očí.“

„Vždyť tady není!“

„Včera tu byla.“

„Ale proč to zrušila?“

Packy zaváhal.

„Tam bylo několik důvodů. Jednak si myslela, že jsem pabl. A potom...“

„Co potom?“

„Nějak se dala úplně náhodou do řeči s vaším otcem a on jí řekl... různě, o mně a o vás, a ona mě obvinila, že jsme měli nějaké důvěrné hrátky za jejími zády.“

„Vždyť jsme nic důvěrného nedělali!“

„Ovšem, ale to víte, ženy žárlivají.“

Jane se zadumaně zadívala na jezero a řekla: „Asi jsme měli...“

Packy zase měl takový zvláštní pocit, tentokrát jako by ho někdo praštil tupým předmětem, a neuvěřitelně slabo v nohách. Poručil si zůstat v klidu.

„Slyším dobře, že jsme měli...“ zeptal se opatrně.

„Jenom v případě, že vy byste taky chtěl.“

To ho postavilo na nohy a byl zase jako vždy, silný a spolehlivý, jasno v hlavě.

„Ano, to víte, že bych chtěl,“ zvolal, „to bych samozřejmě, kdo by se nadál...“

„Milovala jsem tě už jako dítě, když jsi hrál fotbal.“

„U mě to samé, teda tys nehrála fotbal, ale víš, jak to myslím.“

„Pak ses tady najednou objevil a je úžasný, že jsem si to uvědomila.“

„To je teda věc, jak se to vyvinulo. Já jsem se zamiloval na první pohled, když jsem stříhal tvého otce a tys tam přišla a sedla sis na stůl, Jane.“

Pak ji k sobě přivinul a když ji zase pustil, uvědomil si, že všechno si nevyjasnil.

„Víš ale, co jsem zač? Abys do toho nešla s klapkami na očích.“

„Vím, že jsi báječný andílek a hrdina.“

„S tím lze souhlasit,“ řekl Packy, „ale víš, že už jsem byl dvakrát zasnoubený, teď s Beatricí a předtím s jednou, která si pak vzala nějakého Scotta nebo snad Potta či Botta, a to mi dává takový jako lehkovážný punc. Dokonce o mně někde řekli, že jsem budižkničemu a příliš do světa. Ale s tím je teď konec, užívání světa je věcí minulosti.“

„Třetí,“ řekla Jane, „je šťastné číslo.“

„Jane,“ zeptal se, hledě jí zblízka do očí, „určitě víš, že mě miluješ?“

„To víš, že vím.“

„Tohle štěstí, to je jako vstup do ráje, aniž by se člověk předem musel trápit s umíráním, nehledě na pohřební výdaje.“

Velký tmavý stín se vynořil na pobřežní stezce.

„Promiňte,“ oslovil je pan Slattery a hned dodal: „Já to věděl, že klamete, když jste tvrdil, že s touhle slečinkou nemáte žádný tento.“

Packy ho nevítal s radostí, neboť v citově exponovaných chvílích není společnost starého kasaře nikdy vhodná.

„Proč jste tady, co vás sem vede?“

„Jen jsem přišel dát sbohem,“ vysvětlil pan Slattery.

Packy se vzpamatoval. „Dlužíme vám dík, že jste nám přišel na pomoc, to bylo od vás moc prima.“

„Ale prosím vás,“ protestoval pan Slattery, „Přišel jsem, poněvadž jsem si řekl, že jsem vás zklamal. A když jsem to slíbil, tak jsem se sebral a přišel.“

„Asi jste ale byl nakonec nejvíc zklamaný vy, že je to tak,“ řekla Jane.

„Chce říct, že jste pak asi ani neměl čas něco z toho sejfů vybrat, že?“ dodal Packy.

Pana Slatteryho se ta domněnka nepříjemně dotkla. „Ohó, neměl čas? Co myslíte, že já neměl čas, kolik času si myslíte že já potřebuju? Obstaral jsem si náhrdelník, dva prsteny, přívěšek, krásný věcičky, a už se nezdržím, jedu do starý vlasti a pořídím si farmu, život jak náleží, mlíko, vejce, kuřata, pálit jablečnou kořalku, to bude život. Tak mě těšilo, mladíku, a rukulíbám, slečinko, už se neuvídíme.“

Packy za ním hleděl s uctivým obdivem.

„Chlapík!“ pozdravil ho v duchu.

Po lesní pěšině se rozlehl falešný zpěv a probudil ptáky v korunách stromů; blížil se senátor Opal a zpěvem slavil nový den.

1. Staří známi se setkávají v přímořském letovisku . . .	7
2. Nerozvážné dobrodružství mladého milionáře	27
3. Packy Franklyn nutně potřebuje pozvání na zámek Blissac	60
4. Přípravy na festival svatého Rocha	68
5. Družné veselí leckdy vede k nepěkné roztržce	74
6. Packy se představuje jako vikomt de Blissac	80
7. Senátor Opal se spletl v osobě snoubence své dcery Jane	94
8. Je komorná Medway ve skutečnosti někým jiným? .	103
9. Slečna Putnamová se vyptává	118
10. Vévoda je podvodník Carlisle a Medway je jeho ztracená Gertie	122
11. Dvojnásobné selhání kasaře Soupa Slatteryho	132
12. Paní Gedgeová se vrací	150
13. Packy je odhalen a vydává se za detektiva	156
14. Blair Eggleston je nespokojen se svým údělem.	167
15. Gordon Carlisle získává zpět náklonnost své ztracené Gertie	174
16. Lady Beatrice odhalila Packyho věrolomnost a zrušila zasnoubení.	180
17. Dramatické události v ložnici paní Gedgeové	197
18. Nakonec si nikdo nemohl stěžovat.	216